

PARLAMENTUL EUROPEAN

2009 - 2014

Comisia pentru drepturile femeii și egalitatea de gen

2010/2272(INI))

30.5.2011

AVIZ

al Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen

destinat Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale

referitor la mobilitatea și incluziunea persoanelor cu handicap și Strategia europeană 2010-2020 pentru persoanele cu handicap (2010/2272(INI))

Raportoare pentru aviz: Elisabeth Morin-Chartier

PA_NonLeg

SUGESTII

Comisia pentru drepturile femeii și egalitatea de gen recomandă Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, competentă în fond, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

1. subliniază că Strategia europeană 2010-2020 trebuie să contribuie:
 - la incluziunea socială a 80 de milioane de persoane cu handicap din Uniunea Europeană, în special a femeilor;
 - la facilitarea activității îngrijitorilor acestora, care sunt în majoritate femei;
 - la sensibilizarea actorilor vizați și la coordonarea acțiunilor acestora, obiectivele și recomandările fiind clar stabilite;
 - la lupta împotriva dublei discriminări sau chiar a multiplei discriminări cu care se confruntă femeile cu handicap din cauza strânsei corelații dintre handicap, gen, gradul de ocupare a forței de muncă și educație;
 - la o integrare adecvată a persoanelor cu handicap, care nu este doar un pas important pentru acestea, ci trebuie văzută și ca o îmbunătățire a întregii societăți;
2. subliniază faptul că criza economică a determinat reducerea fondurilor pentru asistența persoanelor cu handicap de către unele state membre ale UE, având un efect negativ asupra nevoilor educative, sociale și economice ale femeilor cu responsabilități familiale;
3. regretă că în Comunicarea Comisiei privind Strategia europeană pentru persoanele cu handicap nu este cuprinsă o perspectivă integrată de gen sau un capitol separat referitor la politicile pentru persoanele cu handicap bazate pe gen, cu toate că femeile cu handicap se află deseori într-o poziție mai dezavantajată decât bărbații cu handicap și sunt mai des victime ale sărăciei și ale excluziunii sociale; invită Comisia și statele membre să ia în considerare aspectele legate de gen în cadrul Strategiei europene 2010-2020 pentru persoanele cu handicap și solicită statelor membre să elaboreze o Strategie națională pentru femeile cu handicap, abordând seria de teme prevăzute de Convenția ONU privind drepturile persoanelor cu handicap, ratificată recent de UE;
4. invită Comisia și statele membre să realizeze statistici aprofundate și sigure privind situația reală a persoanelor cu handicap, care să cuprindă dimensiunile de gen, handicap și violență, să elaboreze rapoarte anuale care să prezinte situația lor în diferitele state membre și să colecteze date fiabile privind situația îngrijitorilor;
5. subliniază necesitatea diagnosticării și a unor soluții precoce, de natură să permită unui număr cât mai mare de persoane cu handicap să devină autonome, să aibă acces la educație favorabilă incluziunii și la o viață profesională și să își exercite drepturile sociale, evitând să se afle în situații vulnerabile din punct de vedere social și să fie expuse unor riscuri grave de discriminare, de sărăcie și de excludere socială;
6. subliniază că persoanele cu handicap nu reprezintă un grup omogen al populației și că

politicile și acțiunile prevăzute în numele lor ar trebui să ia în considerare această lipsă de omogenitate și faptul că unele grupuri, precum femeile cu handicap, se confruntă cu dificultăți suplimentare și cu multiple forme de discriminare;

7. subliniază că accesul la serviciile de sănătate este o prioritate; constată că în majoritatea țărilor problemele legate de gen și de handicap din cadrul serviciilor sociale și de sănătate nu sunt acoperite de aceeași legislație și că, drept urmare, femeile cu handicap beneficiază adesea de servicii de sănătate care sunt destinate femeilor în general sau persoanelor cu handicap în general, însă rareori destinate lor în mod specific;
8. subliniază faptul că lipsa unor servicii de îngrijire necostisitoare, accesibile și de înaltă calitate în majoritatea țărilor UE și faptul că activitatea de îngrijire nu este egal împărțită între femei și bărbați are un impact negativ direct asupra capacității femeilor de a participa sub toate aspectele la viața socială, economică, culturală și politică;
9. insistă asupra necesității de formare a specialiștilor din domeniul sănătății și a profesorilor pe durata instruirii acestora și de sensibilizare a părinților și a profesorilor cu privire la orice tip de handicap, unele fiind prea puțin cunoscute, în ciuda unei răspândiri largi;
10. subliniază că, adesea, femeile (mamele) sunt cele care se ocupă de copiii cu handicap și de demersurile medicale, școlare și administrative necesare, lucru care are un efect negativ asupra carierei lor; solicită statelor membre să țină seama în mod adecvat de problemele cu care se confruntă părinții copiilor cu handicap, care sunt deseori obligați să rămână în afara pieței muncii, și să promoveze politici de susținere și de sprijinire a acestor părinți; solicită statelor membre să flexibilizeze timpul de lucru astfel încât aceste femei să nu mai fie excluse de pe piața muncii;
11. subliniază necesitatea de a încuraja statele membre să recunoască, în cadrul sistemelor sociale și în momentul pensionării, implicarea și activitatea neplătită, cel mai adesea a femeilor, de îngrijire a persoanelor cu handicap; subliniază că ar trebui acordată o atenție deosebită acestor femei;
12. ia act de progresele realizate de asociațiile de părinți sau de persoane cu handicap, adeseori animate de către femei; solicită ca angajamentele în aceste asociații să fie luate în considerare la validarea experienței profesionale dobândite și invită la un schimb de bune practici între statele membre;
13. evidențiază că procentului ridicat de femei din totalul populației cu vârsta de peste 60 de ani îi corespunde un procent ridicat de femei vârstnice cu handicap, adesea amenințate de riscul sărăciei; încurajează, prin urmare, statele membre să îmbunătățească luarea de măsuri de sprijin și accesul la acestea pentru persoanele cu handicap și pentru persoanele care se ocupă de ele;
14. solicită Comisiei să acorde o atenție specială și explicită intersecționalității genului și handicapului în viitoarea inițiativă europeană privind accesibilitatea și să asigure abordarea întregii varietăți de probleme referitoare la femeile cu handicap;
15. insistă asupra faptului că femeile cu handicap sunt adesea victime ale violenței și ale tuturor formelor de exploatare; invită statele membre să introducă mecanisme de sprijin și

să ia măsuri energice împotriva tuturor formelor de violență împotriva persoanelor cu handicap, în special femei, persoane în vârstă și copii, care adesea sunt victime ale violenței psihice, fizice și sexuale; constată că aproape 80% dintre femeile cu handicap sunt victime ale violenței și că riscul de a suferi violențe sexuale este mai mare la acestea decât la celelalte femei; regretă că legislația UE și națională de prevenire a exploatării, violenței și abuzului acordă rareori atenție persoanelor cu handicap; recomandă statelor membre să ia în considerare elaborarea unor strategii naționale privind accesul la justiție și protecția femeilor cu handicap împotriva abuzurilor; solicită Institutului European pentru Egalitatea de Gen să realizeze studii referitoare la situația fetelor și a femeilor cu handicap în ceea ce privește violența;

16. atrage atenția asupra dificultății accesului pe piața muncii pentru femeile cu handicap și consideră că acestea ar trebui încurajate să urmeze programe de studii, să-și dezvolte competențe speciale printr-o formare profesională adecvată, să participe la programe de învățare pe tot parcursul vieții și să utilizeze noile tehnologii ale informației și comunicațiilor, stimulând în același timp întreprinderile să angajeze astfel de persoane prin măsuri pozitive și finanțare adecvată; subliniază, de asemenea, că statele membre ar trebui încurajate să adopte politici privind un acces la informații adaptat la diferitele tipuri de handicap; solicită, în plus, demararea urgentă a adoptării unor dispoziții legislative care să promoveze și să finanțeze programele de integrare profesională a femeilor cu handicap, stimulând colaborarea dintre asociații, fundații, ONG-uri și companii;
17. solicită statelor membre să creeze forme de cazare atât independente, cât și colective, care să fie de o bună calitate și accesibile tuturor;
18. evidențiază importanța de a optimiza utilizarea instrumentelor de finanțare ale UE, în special a fondurilor structurale, cu scopul de a favoriza accesul și nediscriminarea persoanelor cu handicap, acordând o atenție specială femeilor, care deseori sunt supuse unei discriminări multiple, și, de asemenea, de a spori vizibilitatea posibilităților de finanțare a măsurilor de acest tip în cadrul programelor ulterioare anului 2013;
19. invită statele membre să realizeze campanii de sensibilizare în favoarea persoanelor cu handicap, în special a femeilor cu handicap;
20. solicită activarea fondurilor europene destinate lansării campaniilor de comunicare și a activităților de sensibilizare în favoarea femeilor cu handicap;
21. solicită statelor membre să faciliteze reprezentarea femeilor cu handicap în cadrul procesului decizional, cu scopul de a asigura protejarea intereselor și drepturilor acestora;
22. subliniază că ar trebui adoptat un card european de mobilitate în vederea diminuării barierei din calea liberei circulații a persoanelor cu handicap în Europa;
23. solicită Comisiei și statelor membre să pună în aplicare politici pentru asistența persoanelor cu handicap, în special a femeilor și copiilor, de sprijinire a autonomiei acestora și a integrării lor totale în societate; în acest context, solicită Comisiei să susțină programe de schimb al celor mai bune practici între statele membre și în special să analizeze rolul asistenților personali pentru persoanele cu handicap și modul în care aceștia contribuie la facilitarea vieții cotidiene și la independența persoanelor cu handicap;

24. subliniază că, pentru o mai bună integrare a persoanelor cu handicap, consolidarea drepturilor lor de acces la transportul public, precum și a drepturilor acestora ca pasageri aerieni este esențială;
25. subliniază că femeile cu handicap au dreptul să participe și să beneficieze în mod egal de o dezvoltare rapidă a produselor și serviciilor derivate din noile tehnologii, întrucât acest lucru le va permite să ia parte în cadrul unei societăți informaționale incluzive și fără bariere;
26. observă că pericolul de sărăcie și șomaj este cu deosebire mai ridicat în cazul mamelor singure cu copii cu handicap;
27. consideră că este necesar să se adopte măsuri speciale de susținere a persoanelor cu handicap cu venituri mai mici, pentru a se asigura că acestea au acces în mod egal la tehnologiile informației și comunicațiilor și pentru a se evita apariția unor noi forme de excluziune socială;
28. observă că obiectivul Strategiei UE 2020 cu privire la ocuparea forței de muncă nu poate fi realizat fără o participare masivă a femeilor, iar femeile nu pot participa cu succes dacă munca lor de îngrijire nu este suficient recunoscută.

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	25.5.2011
Rezultatul votului final	+: 29 -: 0 0: 0
Membri titulari prezenți la votul final	Regina Bastos, Edit Bauer, Emine Bozkurt, Marije Cornelissen, Silvia Costa, Iratxe García Pérez, Livia Járóka, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Nicole Kiil-Nielsen, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Constance Le Grip, Astrid Lulling, Elisabeth Morin-Chartier, Angelika Niebler, Siiri Oviir, Raül Romeva i Rueda, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Eva-Britt Svensson, Britta Thomsen, Marina Yannakoudakis, Anna Záborská
Membri supleanți prezenți la votul final	Izaskun Bilbao Barandica, Mojca Kleva, Kartika Tamara Liotard, Gesine Meissner, Norica Nicolai, Antigoni Papadopoulou
Membri supleanți [articolul 187 alineatul (2)] prezenți la votul final	Roger Helmer, Jacek Włosowicz